

05

A

1501

88.
7

88. y.

W

Q. F. F. Q. S.

3.

DISPUTATIO JURIDICA

De

NUNDINIS.

Quam

Magnif. Amplifs. Jctorum
Ordine permittente

PRÆSIDE

GOTFRIDO SCHNEIDERO,
J. U. D. & Cur. Provincial. Advocat.
Ordin.

Publica Eruditorum censura subjicit

JACOBUS Luedecke/
Müling. Saxo.

In Auditorio Jctorum
d. Maj. horis antemerid.

WITTEBERGÆ

Excudebat JOHANNES RÖHNER, Acad. Typogr.
ANNO MDC XLIX.

M. D. Weibom

I.

Nundinæ quasi Novendinæ à nono die
sunt dictæ?

Nundinarum vox, de quibus bre-
vem dissertationem condere animati sumus, à
nono die descendit. Wesenb. *in Parat. n. 1.* Ideo
nimirum, quod nono quoque die agricolæ, ven-
dendæ emendave mercis causa, in Urbem
confluebant. Quocirca Dionys. Halicarnass. *l. 1. Antiquit. Ro-
man.* scribit: Sed iisdem tam bellica, quam rustica injunxit
munia; in pace otio assuefaciens ut ruri manentes incumbe-
rent operi nisi quando mercatu opus esset. Tunc enim in
urbem iri posse ac emi necessaria non à quâq; die nundinis as-
signatâ. Et *lib. 7.* Aliquanto clarius: Nundinæ autem Romæ
nono quoq; die celebrabantur, ut nunc etiam. Iis nundinis
plebs agrestis in urbem confluebat, venaliaq; permutabat, &
jure inter se agebat, & suffragia ferebat de negotiis publicis
de quibus vel leges ei permitterent arbitrium, vel Senatus ad
eam referret: reliquis septem diebus intermediis ruri dege-
bant, quod magna pars ob paupertatem operarentur suis ma-
nibus. Insigniter quoq; huc faciunt ea, quæ habet Caspar
Barth. *l. 35. Adversar. c. 8. p. 1602.* ubi corrigit lectionem carmi-
nis, Moretum quod inscribitur, cujus autorem Septimium
Serenum perhibet. Legitur autem versu 19.

— — — — certisq; diebus
Venales olerum fasces portabat in urbem.

Quam lectionem rejicit, atq; Scaligeri amplectitur, quæ ha-
bet, *nonisq; diebus,* quia nimirum per hæc verba Nundinæ in-
telliguntur. Sunt nonnulli, qui Nundinarum vocem à DEA
quadam Nundina dictâ, deducunt; à nona nascentium die
sic nuncupatâ, qui & dies lustricus vocatus, quod eo scilicet

A 2

infan-

infantes lustrabantur, nomenq; eis imponebatur. Rosin. l. 2. *Antiquit. Romanan. c. 19. p. 384. lit. B.* ibiq; allegat. Macrob. l. 1. *Saturnal. c. 16.* Quam tamen derivationem ob auctoritatem magnorum virorum priori posthabemus ex æquo.

II.

Applicatur autem hæc vox diversis.

Variè usurpatur penes autores. Modo enim pro tempore sumitur, sub quo conveniri ad mercatum solet. Dionys. *dd. ll.* Interdum locum ipsum, in quo convenitur denotat. Scacc. *de Commerc. p. 331.* Significant, ait, *Nundina locum ubi fiunt hæ, & mercimonialis conventus ad emendas vendendasve merces instituitur.* Est, cum pro epulis venit. l. 69. ff. *pro Socio.* Quæ lex interpretibus, imprimis verò Cajacio prout ipse *lib. 4. Observ. 17.* liberè fatetur, crucem fixit. Usq; adeo, ut minus adhuc à se intellectam eam esse, scribere haudquaquam vereatur. Pro cujus tamen explicatione v. Gothofr. *in not. ad b. l. Alexand. ad Alexand. l. 5. gen. dier. c. 7 in pr.* Nonnunquam & Ferias seu dies feriatos significat, quibus jus non dicitur, nec sui potestatem Magistratus facit l. 5. ff. *de Fer. Wesenb. in parat. n. 3.* Treutl. *v. 1. disp. 9. th. 9. lit. E.* Deniq; verò actum ipsum seu exercitium emendi vendendiq; indicat. Siebenthal *Exerc. Pol. 7. th. 37.* Schönborner. *l. 4. Polit. c. 31.* Qui quidem significatus huc proprius facit, quem ideo pro vero ac genuino agnoscimus.

III.

Et diversimodè quoque effertur.

Dicuntur siquidem *Nundinæ & Nundinum.* Varro Genontodidascolo: *Quoties homo priscus ac rusticus Romanus inter Nundinum barbas radebat.* Caspar. Barth. *Adversar. l. 7. c. 12. p. 335.* Conventus mercimonialis. Scacc. *d. l.* Græcè vocantur *πρωμνηές* Gothof. *ad l. un. C. b. t.* Germanicè vero *Messe.* Inde videlicet, quod olim cum Sacello seu annuo sacro fuerunt institutæ. Matth. Wehner. *in Observat. practic. verb. Messe und Märkte.* Qua ratione vocem germanicam *Messe* à *Messa* nonnulli derivant; Cum eò potissimum tempore, dum *Missæ* legebantur.

gebantur, (quod priusquam viliores esse cœperant, bis aut
ter quotannis fiebat) propter frequentiam eò venientium
Nundinæ committebantur. Math. Berneccer. *in Indice in Ju-
stin. verb. Mercatus.* Sic & originem suam traxisse dicuntur
Nundinæ quæ singulis annis die Mauritii Magdeburgi ha-
bentur, vulgo *die Herrmessen* / *Dres. de Urb. German.* Hottom.
in c. un. Quæ sint Regalia teste Vult. *de Feud. l. 1. c. 5. n. 5.* Palatia
quoque pro Nundinis accipit, quas concedendi jus sit de Re-
galibus, & pro palatiis legit placia vel placita. Verum re-
fragatur ipsi concors omnium Codicum lectio, nec causa est,
cur à lectione ista recedamus, cum & Palatia solis competant
Principibus, quippe quæ nihil aliud sunt, quam loca usibus
Imperialis Majestatis destinata, ac velut consecrata *l. 17. C. de
Oper. Publ. Reink. de utroq; Reg. l. 1. cl. 2. c. 8. n. 80.*

IV.

Ad Mercatus tamen transferri haud potest:

Frustra sunt omnes illi, qui demum cunq; sunt, qui Mer-
catus & Nundinas pro uno eodemq; habent. Quippe hoc
ipsum non minus naturæ Nundinarum, quales penes Roma-
nos erant, quam Modernarum disconvenit planè. Olim e-
nim Nundinæ non tantùm emendarum vendendarumque
mercium, sed & ferendarum legum causa instituebantur.
Quæ sic commodius, dum aderat ingens hominum multitu-
do, poterant promulgari. Gruchius *de Comitibus Roman. l. 1. c. 4.
p. 81. lit. a.* Qui respectus in mercatibus penitus cessat. Ac
licet hæc duo in *Rubr. C. b. t.* connectantur, inde tamen vix li-
cebit astruere: Ergò nulla prorsus intercedit differentia.
Maximè cum & alibi in *C. Genus cum Specie* jungatur,
ut in *Rubrica de Servit. & Aqua.* Dissident igitur quoad Jus
Romanum, ut latius & angustius, quia omnes Nundinæ mer-
catus quidem dici queunt, sed non contra. Jam si moder-
nas aspiciamus, non alias agnoscimus tales, quàm quæ Uni-
versales sunt, atque à Principe superiorem non recognoscenti-
te, aut libera quâdam Rep. sunt institutæ. Quæ proprietas
cum neque Anniversariis *Jahrmärkten*, quæ etiam à Princi-

pe superiorem recognoscente institui queunt, neque hebdomadariis *Wochenmärkten* quæ unius tantum civitatis aut vicini sunt, conveniat, hinc extrâ rem planè erit, eas promiscuè usurpare. Inprimis dum *Nundinæ* tantum propriè tales, & nunc quoque designent, quæ universales sunt; Quæ nobis in presenti in censum veniunt, prout ipsa subjecta definitio satis abs se evictum dabit.

V.

Nundinæ sunt mercatus universales unius provinciae, vel imperii certis stasisque temporibus, certoque loco à superiorem non recognoscente ob utilitatem publicam instituti.

Arg. l. 1. D. de Nund. Grev. d. l. Matth. Steph. de Jurisdic. l. 2. part. 1. c. 1. m. 2. num. 98. Arnisæus de Jure Majest. l. 2. c. 3. num. 18. Vocabulum mercatus quod attinet, in definitione sumitur illud pro ipso actu emendi vendendique, & non pro ipsis mercatibus minoribus ac minus solemnibus, quos, ut supra probavimus, non nisi impropriè *Nundinas* dici constat. Adeoque sub genuina significatione *Nundinarum* nulla ratione continentur. Utpote quæ alicujus provinciae aut totius imperii sunt quales hodie in Imperio Romano sunt *Frankfurten*, antea *Moguntia* habitæ quarum initium *Comitia Imperialia* urbi celerberrimæ primum fœnerarunt. *Arum. de Comit. c. 5. n. 14. p. 256. Idem ad A. B. Disc. 1. p. 74.* ob summam videlicet commoditatem. Quare & *Nundinalis Musarum Academia* *Frankfurten* *Athenæ*, *Musarum Nundinæ Mercuriales* & totius orbis emporiorum compendium à nonnemine vocatur. *Dn. Limn. de Jure Publ. l. 7. c. 16. num. 5.* *Naumburgenses*, similesq; ac *Lipsienses*. Quas ab Imperatore *Maximiliano I.* Anno 1497. & 1507. ut & à *Carolo V.* Anno 1521. & 1547. privilegiatas ac confirmatas fuisse, tradit *Dn. Carpz. p. 1. c. 30. def. 23 n. 5.* Ex quibus constat, *Nundinas* propriè sic dictas *die Messen* tantum universales atque solennes mercatus dici posse, atque ab Imperatore seu alia Re- publ. aut Principe superiorem non recognoscente indictas, quæ

quæ bis aut ter solummodo in anno celebrari consueverunt, ubi mercatores ex universo imperio, aliisque longinquis regionibus commerciorum causa conveniunt. Dn. Carpzov. *d.l.n.4.* Igitur quicumque Principes superiorem recognoscunt, aut quæcunque Respublicæ liberæ non sunt ejusmodi solennes atque universales nundinas instituere haud possunt. Sich. *ad l.un.C.b.t.n.1.* Exinde videlicet, quod harum concessio est de Regalibus, iisque majoribus, prout postea dicetur, seu, ut propriè magis loquamur, de reservatis Imperatoris, de quibus cæteri status ut status participare non possunt. Ac licet reluctari hisce cum maximè vulgaris illa Theorica videatur, secundum quam unusquisque Princeps ac Status Imperii tantum in suo territorio credatur posse, quantum Imperator in Imperio, vix quicquam tamen ad rem videtur facere, est enim tantum secundum quid atque de iis tantum casibus accipienda, quibus certa ipsis jura concessa sunt, atque permessa. Vid. Reink. *de Ultroq; Regim. l. 1. cl. 5. c. 6. n. 157.* Limn. *l. 4. c. 8. n. 7. 8. 9. & seqq.* Quocirca Regulæ generalitas non suspecta tantum, sed & falsissima, ac crasso quodam errore primum introducta Dn. Reink. & Dn. Limnæo videtur. Ex quibus omnibus liquidò constat, jus Nundinas concedendi penes solum Imperatorem esse. Cui, ut alia multa ita & hoc in signum supremæ eminentiæ relictum. Cæteri verò status Imperii tantum mercatus minus solennes in suis ditio- nibus subditis suis concedere queunt; sicut Serenissimus noster Saxon. Elector ante tempus aliquod Lipsiensibus *Ci- nen Viehmarkt*/ permisit. Dn. Limn. *l. 4. c. 8. n. 311.* Præterea quoque quilibet magistratus oppidanus absque speciali concessione Superioris mercatus hebdomadarios *Gemeine Wochenmärkte*/ instituere potest. Quæ de re videatur Grev. *d. l. Matth. Steph. de Jurisd. l. 2. p. 1. cap. 1. memb. 2.* Schultz. *Synops. Feud. cap. 7. num. 16.* Quod tamen secundum plerorumque opinionem potius factò ac observantia quam certo quodam jure nititur.

VI. Harum

Harum originem Græciæ tribuimus.

E Græcia Nundinas esse testatur imprimis *l. 2. ff. b. t.* Quas celebrabant non quolibet tempore, sed in plenilunio tantum, non verò cum in damno Luna aut incremento esset, Rosin. *l. 5. Antiquit. Roman. cap. 37. lit. D.* Græcorum Exemplum igitur secuti Romani primum nono quoque die Nundinas ut *suprà tb. 1.* innuimus, instituerunt. Quas mercatum iustar habuisse censet *Liebenthal Ex Pol. 7. tb. 37. Grev. l. 2. concl. 60. num. 2.* Quanquam illas potius hebdomariis Nundinis annumerandas esse arbitrentur *Sich. ad Rubr. C. de Nund. Wesenbec. in w. ad h. t. num. 1.* Quorum opinio præ priorum sequenda videtur. Imprimis si tempus quo habitæ illæ penes Romanos Nundinæ fuerunt, inspiciamus, quod cum hebdomariis penitus convenit. Atque hæc quidem primæ Romanorum Nundinæ sunt, quæ diem non amplius unam durarunt. Postea verò alias, easque solenniores introduxerunt, quæ non die uno, sed pluribus ac certis demum finitæ sunt. Id quod *ex l. 138. pr. de V. O.* cum maximè efflorescit, ubi plurimum nundinalium dierum mentio fit. Quæ lex prioribus illis nundinis accommodari non potest, sed de majoribus utique accipi debet, ut quæ certis destinatisque temporibus recurrebant. Hinc *Tac. l. 1. Histor. c. 30.* ait: Magna pars Italiæ stato in eosdem dies mercatu congregata. Qui locus imprimis designat, per certos dies ejusmodi nundinas continuatas fuisse. Autorem Nundinarum priorum si investigamus, cum vix certum invenire possumus, dum talem nonnulli Romulum perhibent, alii verò Tullium. *Rosin. l. 4. Antiquit. Romanar. cap 17. lit. C. pag. 655.* Ut ut sit constat pro habitu Reipubl. non uniformiter fuisse indictas. Cui ex parte fidem facit *Plin. lib. 5. Ep. 4.* Imperio autem ad Cæsares devoluto, hoc est eo tempore, quo *omnia Cæsar erat*, ad horum tale jus pertinere cœpit *l. 1. ff. de Nund. l. un. C. eod.* Quâ ratione & hodie Imperator quem penes summa Majestas in Imperio

perio omniaque ei annexa jura, quale & hoc est, Bocer. de Regal. lib. 1. cap. 2. num. 37. Reink. de utroq. Regim. l. 1. cl. 5. cap. 6. n. 156. Schultz. Synops. Feudal. cap. 7. num. 115. resident. Sutholt. dissert. de Election. apbor. 22. solus universales Nundinas instituendi facultatem habet.

VII.

Præter Imperatorem tamen hanc tribuendi Nundinas potestatem & Regi Romanorum, etiamsi adhuc à Pontifice coronatus non sit competere, affirmare haudquaquam dubitamus.

Postquam *th. precedente inf.* dictum est solum Imperatorem in Imperio universales Nundinas concedendi habere auctoritatem; hinc congruens utique erit disquirere; *Utrum electus Romanorum Rex etiam ante coronationem de tali jure participare queat, non habitâ ratione quod à Papa nondum habetenus sit coronatus.* Qua quidem in quæstione decidenda, quam Sabbathinam, hoc est, talem (prout Raphael Fulgos. in l. qui mutuum §. non ideo ff. Mandat. explicat) quæ religiosè ac circumspectè tractari debet, putamus esse; nonnulla de Romanorum Rege præstruenda veniunt, quo explicitior inde de eâ judicandi ratio existat. Scilicet non de eò hic Rege loquimur qui Vivo adhuc Imperatore eligitur, quod legibus Imperii nostri haudquaquam disconvenire Arumn. ad Aur. Bull. disc. 2. thes. 13. auctor est, ob text. Aur. Bull. c. 1. in pr. cum quo concinit Dn. Carpzov. *disp. Feudal. 2. quest. 3. Semid.* Hic igitur cum delegatam tantum habeat jurisdictionem, dum quicquid in Imperio agit, non suo ac proprio, sed Imperatoris nomine censetur exercere, Dn. Carpz. *ad Leg. Reg. cap. 11. sect. 5.* hinc Nundinarum concedendarum jus ei penitus derogamus ob Capitulationem nimirum Rudolphi Secundi ac Ferdinandi Tertii, Wir wollen und sollen uns auch keiner Administration in Heil. Römischen Reich/weiter oder anders unterziehen denn so viel uns des von Keyserl. Majestät verögonnet/ oder zugelassen würde/ auch Ihrer Keyserl. Majestet die
B zeit

zeit ihres lebens an Ihrer Hoheit/und Würden des Keyserthums
feme irrung noch eintrag thun. Quæ omnia sanè evincunt,
talem Romanorum Regem ut plurimum aliorum ita & hujus
juris incapacem esse. Sed de illo Romanorum Rege ser-
monem nobis esse, qui mortuo Imperatore eligitur. *arg. A.*
B. cap. 2. §. Und dieweil von alter löblicher Gewonheit. Talis si-
quidem quoniam etiam absque coronatione Pontificis Im-
peratoriam eam Majestatem totam ac integram habet,
quid obstabit itaque quo minus unà cum omnibus aliis juri-
bus & nundinas concedendi potestate fruatur? Eum ve-
rò de singulis ac universis revera participare præter alios te-
stantur. Finckelt. *Disput. Feud. 4. thes. 2. lit. D.* Quo nomine
Maximilianus 1. in Comitibus Constantiæ 1507. celebratis, di-
gnitatem atque autoritatem penitus ex arbitrio Principum
Germaniæ dependere coram omnibus est professus. Hinc
quid coronatio Papalis Imperatori adjiciat conjicere in ar-
duo minimè est, qui peracta statim electione electus Roma-
norum Rex dicitur atque ut Crantz. *lib. 9. cap. 15.* loquitur ad-
ministrationem habet citra ad sensum Pontificis. Equidem
si rem ex antiquitate protrudamus, primitus Reges fuerunt
uncti, id quod mirè eorum conditionem sacra vit. Quæ
res, ut loquitur Petrus Cunæus *de Republ. Hebræor. cap. 14. lib. 1.*
celitudinem quandam divinam Regibus, majestatemque ad-
didit, sacrosancti in terris ut essent, atque commercia cum
Numine haberent; Cæterum hic ungenti modus sicuti ab
Hebræis provenit, ita & plures aliæ gentes illum assumerunt.
Donec tandem translato Imperio Constantinopolitano cæ-
teris electionis regiæ ceremoniis imitatione Hebræorum hæc
addita fuit, ut qui primum renunciatus esset à Patriarcha
Constantinopolitano, in magnâ Byzantiæ basilica unctus
diademate aureo coronaretur. Clut. *Syllog. Rer. Quotidian.*
thes. 4. lit. d. Tales coronæ passim sacræ veluti solenni appella-
tione dicuntur, quia sunt auspiciatæ sanctitatis illius; quæ
in Regibus residet, propria Symbola Joh. Henric. Bocler. *de*
Auspicio Reg. cap. 3. pag. 50. præter alia scribit, Orientales ideo
Impe-

Imperatorū capita orbiculari diademate divinitatis jam olim
signum habente, ornasse, quo magis sanctitatem istam expri-
merent, prout in nummis videre est. Hunc igitur morem
postea tam Pontificatus quam Imperii successores religiosè
observarunt, non quod jurisdictionem se inde consequi arbi-
trarentur, sed Ecclesiæ precibus ac benedictione ea dona sibi
interius conferri & augeri cuperent, quæ exterior atque visi-
bilis unctio præfiguraret. Clut. d. l. ibique allegatus Albe-
ricus de Rosate. Scilicet talis jurisdictionis expertes sunt
Pontifices, qui nullam super Imperatorem potestatem ha-
bent, sed ipsi potius subsunt; ut ipse Gregorius Magnus in
quadam Epistolâ ad Mauritium fatetur referente Guil. Bar-
clajo de Potest. Pap. c. 3. Sunt autem verba Epistolæ: *Ego autem
indignus pietatis vestrae famulus*. Et paulo post; *ad hoc enim po-
testas super omnes homines, dominorum meorum pietati cœlitus da-
ta est*. Quod si igitur nonnunquam Imperatores ad capes-
sendam coronam Romam venerint, ac blandè nimis atque
submissè sese erga Pontifices gesserint, hoc non cæteris præ-
judicio esse, aut damnum afferre potest imperiali dignita-
ti, quæ ipsis competit de Jure. Finck. d. F. 4. thes. 2. lit. D.
Imprimis si attendamus superstitioni, quæ tunc regnabat.
Neque verò ullo jure hæc Pontificibus autoritas delata est,
licet provocent multi ad *A. B. tit. 2. § 3. Einen Römischen
König zu einen Keyser künfftig zuerheben*. Ut ut enim concesserim
Carolus IV. d. d. verbis ad sua respexisse tempora qui-
bus coronatio pro complemento habebatur; attamen ho-
nos ac onus illud hodie evanuit, postquam compertum est,
talem coronationem nihil realitatis dignitati Imperatoris
conferre, cum sola Electorum vota sufficiant. Dn. Carpz.
*D. F. 3. quest. 2. Semid. Dan. Otto. de Jur. Publ. cap. 10. D. Limn.
l. 2. cap. 4. num. 70. Arum. ad A. B. disc. 2. cap. 20.* Parum quoque
vel nihil potius ad rem facit *l. 6. C. de Fer.* dum ibi expressum
haudquaquam invenitur in ipsa coronatione Imperatorem
fieri. Quocirca & frustra ab Adversariis adducitur.

VIII.

Modi acquirendi Nundinas sunt duo: scilicet
Concessio Imperatoris.

Ex antecedentibus satis utique constabit ac super Nundinas ex ipsa Imperatoris concessione oriri. Scilicet cum experiundo jam cognitum sit, ipsum commerciorum exercitium ac mercaturæ Reip. quam maximè conducere, factum est, ut Principes, quos custodes Plato nominavit, de promovendis negotiationibus nunquam non laboraverint. Est quippe commerciorum finis comparare necessaria, distrahere superflua, sine fraude ac dolo. Adam à Contzen. *l. 8. Pol. c. 10. §. 10. in pr.* Sicut hoc ipsum declarat exemplo Salomonis *3. Reg. 10. v. 22.* Igitur cum mercatura maximum Reip. præsidium habeatur, recte ad eò atque ordine faciunt Principes, si in ejus favorem certas Nundinas instituunt, ut quarum utilitas summa est, Scacc. *de Commerc. d. l.* Et potest hoc pacto quoque meritum unius vel alterius civitatis recompensari. At verò nihil æquè superiorem in Rep. decet, quam pœnas ac merita unicuique tribuere ex æquo. *arg. l. 4. C. de stat. & Imag.* Quæ duo sunt quasi Reip. fulcra Gerhard. *tom. 6. de Magistr. Polit. art. 9. n. 293. pag. 999.* Inde videmus in literis Confirmatoriis Nundinarum Francofurtensium hoc specialiter expressum: *Das Bier &c. Durch merckliche dienste und trewe / die Uns und dem Reiche die Burgemeister und Rath &c. quarum integrum concentum exhibet D. Limn. l. 7. c. 16. n. 4. & seqq.* Quo casu sponte Nundinæ concessæ intelliguntur. Aliquando tamen etiam rogatus concedit. Quod dum facit cautè circumspicere debet, ne forte alicubi nundinis jam institutis, alias in vicino quodam loco superinducat, quo efficitur, ut ipsa commercia impediuntur potiùs, quam promoveantur. Imo jus alteri quæsitum sic aufertur, quod fieri nec debet nec potest, & si tale quid faciat Princeps, injuste equidem facit. *Vasq. lib. 4. contr. Illustr. cap. 1. n. 10.* Extra rem igitur sunt statuentes, quia tale ex mera Principis indulgentia provenit, igitur

igitur & rursus auferri potest, cum nihil tam naturale sit, quam ut unumquodque eo, modo quo colligatum est, rursus dissolvi queat *per vulgata*. Si quidem nec hoc modo plenitudine potestatis suæ uti debet Princeps, ne vel notam inconstantia incurrat, vel sua placita rursus annihilare videatur. *l. 35. C. de Inoff. Test. Rauchb. l. 2. qq. q. 11. n. 49. & seqq.* Quinimo sic pro beneficio summam reponeret injuriam, quod in humanum videretur, adjuvari enim non decipi officio oportet *l. 17. §. sicut in fin. ff. Commod. Arnif. de Jur. Majest. lib. 3. c. 1. n. 7.* Neq; autem Principes tantum cautè in hoc agere debent, sed & impetrantes Nundinas docere debent, se nec injuriâ, nec invidia aliarum civitatum tale quid postulare. Et si hoc non probant jure ac merito repelluntur *arg. l. 3. de Oper. Publ.* Quare necesse est primum, ut omnes hi, quorum interesse putabitur, citentur *arg. l. 8. ff. de Aq. pluv. arc.* quo de illorum consensu constare queat. In primis verò, quoniam Imperator nunquam consuevit privilegium Nundinarum alicui concedere, nisi prius adjacentibus vicinisq; civitatibus, quarum interesse quavis ratione potest, auditis. *Gail. lib. 2. obs. 69. n. 15.* Secundo nihil reticeant quoque ejus generis, quo audito Princeps in aliam inclinare potuisset sententiam. Idque ideò, quia præsumendum, Imperatorem si scivisset, aliorum hoc obesse commodis, privilegium non concessurum, *arg. l. 2. C. si contra jus vel util. publ.* Quippe qui potestate suâ ita ut debet, uti omnes subleventur, ac nullus contra jus ac æquitatem prægravetur. *Reink. lib. 2. cl. 1. c. 1. n. 52. in fin. Sichard. ad Rubr. C. Vectigal nov. instit. non posse.* *Mynf. 5. obs. 31. n. 1. & seqq.* Ergo si reticuerint talia, beneficium erit obreptitium.

IX.

Atq; Præscriptio.

Ordo nunc nos deducit ad alterum acquirendi Nundinas modum, nimirum Præscriptionem. De quo pauca secundum propositi nostri leges, addenda veniunt. Equidem hoc jus ad instar aliorum Regalium contra Imperatorem præscribi posse tempore Immemoriali multis locis ostendi-

tur. c. super quibusdam S. præterea x. de V. S. R. A. zu Augspurg
de anno 1348. Schneidw. ad tit. 7. de Usucap in requisito 6. Reink.
lib. 1. cl. 5. cap. 2. num. 24. & seqq. Boccr. de Regal. c. 4. num. 45. Arnif.
de jur. Maj. lib. 2. cap. 2. n. 6. Est quidem alias vulgata regula ad-
versus ea, quæ reservata sunt Principi nullam præscriptionem
currere, c. cum inter x. de Consuet. l. 6. C. de Præscr. 30. vel 40. an-
nor. Inde volunt existere, nec Nundinarum jus præscriptioni
subjacere. Verum quicquid demum sit, aliam esse ratio-
nem constat illorum, quæ Principi sunt reservata in signum
superioritatis seu universalis recognitionis, quarum præscri-
ptio non procedit. Et ea, quæ reservata sunt principi in si-
gnum præeminentis dignitatis, contra quorum præscriptio-
nem adduci nihil potest, cum salva extrema & suprema Prin-
cipis potestate præscribantur. Quemadmodum ita com-
muniter tradunt Dd. Boccr. d. l. n. 47. Modest. Pist. conf. 4. n. 28.
& alij. Hoc unicum adhuc facessit negotium, quantum vi-
delicet temporis ad hanc immemoriam præscriptionem re-
quiratur? Circa quod in diversas opiniones Doctorum
cohors scinditur. Plurimi tamen communiter centum an-
nos requirunt l. 56. ff. de Usufr. nisi eo fundamento quod cen-
tesimus annus ultimus vitæ humanæ terminus sit d. l. in fin. 2.
D. Struve Exerc. 35. th. 17. Arnif. d. l. lib. 2. c. 2. n. 6. A quibus di-
versum ab it Reink. d. l. n. 41. sufficere statuens, si memorare de
principio nemo queat. Quæ opinio & à Practicis recepta.
Nam Mynf. 1. Obs. 30. Gail. 2. obs. 66. num. 8. requirunt testes, qui
canitie debent esse venerabiles, qui volunt deponere, quod
ipsi nunquam aliter fieri viderint, nec à Majoribus aliter fa-
ctum esse audiverint. Quæ causa est cur sic nullum certum
tempus præscriptionis hujus definire liceat, dum interdum
breviori, interdum verò longiori spatio absolvitur Jam quod
ad Imperatoris scientiam attinet, statuimus, eam necessariam
haud esse, postquam certo constat æquiparari concessioni, e-
jusdemque esse efficaciam, quam ipsa concessio specialiter fa-
cta habet. Mynf. d. obs. 30. Boccr. d. l. Matth. Steph. lib. 2. part. 1.
c. 1. memb. 2. Vultej. de Feud. l. 1. c. 9. n. 23.

X. Circa

Circà Nundinarum institutionem duo imprimis
considerari debent, locus nimirum, ac
tempus.

Dictum supra *thes. 5.* est, certo loco Nundinas institui, quod cum de certâ urbe vel oppido, tum de certo urbis loco est intelligendum. Hunc igitur constituimus forum, à ferendo dictum, quod eò controversias suas, & quæ vendere vellent, deferrent. *Rosin. lib. 9. Antiquit. Romanar. p. 1435. lit. a.* Hinc *Venus. lib. 1. Ep. 19.* ait:

forum, putealq; Libonis

Mandabo siccis, adimam cantare severis.

ubi respicit ad controversias in foro decidendas. Templâ igitur ædesque divino cultui sacratæ hinc penitus removentur, quippe quæ domus precationum sunt. *Matth. 21. v. 13.* Quocirca non permittendæ in iis sunt negotiationes seculares. *c. 16. q. 7.* Porriguntur autem modo dicta ad ipsa coemiteria quoniam & hæc sunt maximè religiosa. *S. 9. Inst. de Rer. Div. cap. 2. de Indemnitate Ecclesie in 6to.* Insinuat hîc sese quæstio: *Utrum Princeps Nundinas aliquo loco institutas ad tempus urgentissimâ de necessitate ac causa in alium transferre queat?* Quam affirmativè decidimus moti imprimis præjudiciis, dùm tale factum fuisse multi recordantur. Imo ipsi concessioni tacitè inesse videtur ista conditio, ut tamdiu isto in loco celebrari debeant, donec non emergat nova quædam eaq; gravissima causa, quæ alio transferre impellat ac suadeat *a. l. 38. D. de Solut.* Possunt huc facere exempla translatarum Academia- rum. Sicut Academiam Francofurtensem non ita pridem alio, Jenensem aliquando Salveldiam, Friburgensem Reinfeldiam, luem propter contagiosam *Limn. de Jur. Pub. lib. 8. c. 1. num. 55.* ex *Zasio in l. fin. de Jurisd.* translata esse refert. Jam quod tempus attrinet, illud ex concessionis formula est petendum, in qua communiter est expressum. Maximè autem cavendum est, ne in dies festos incidant Nundinæ aut à die-
bus

bus Dominicis initium capiant, quod tamen usu, quanquam injusto, invaluit. Nec Mercatoribus prodest, dum facris finitis demum merces exponunt. Quippe non pars tantum Sabbathi, sed integer dies secundum Jehovæ mandatum. *Exod. 20. vers. 8.* sanctificari debet. *Coler. de Proc. Exec. p. 1. cap. 10. num. 149.* Inde factum Imperatoris Wenceslai nunquamnon ab omnibus laudatur, quod Nundinas Francofortenses Paschales in ipsa septimana, quam Christi Salvatoris passione sacram esse pia voluit Antiquitas hactenus celebratas noluit amplius admittere, sed ordinavit, ut proximo præcedente Veneris die finirentur. Wir haben vernommen &c. Das die H. zeit in der Charwochen unnützlischen verzehret würde/ und davon das solcher Schade und Irzal unternommen werde ist Unsere meinung und gebieten Euch ernstlich und festiglich bey unsern und des Reichs hulden / das ihr schaffer und bestellet/ das die Fastenwoche außgehe an dem Frentage vor Palmstage &c. Vid. hujus Imperat. Schreiben der Franckfurter Weß halben/ wann solche auß und angehen sollen. *Limn. lib. 7. c. 16. num. 29.*

XI.

Finis Nundinarum est ipsa Reipubl. utilitas.

Supra jam *thes. 8.* dictum est, finem Nundinarum in utilitate Reipubl. stare allegato quoad hoc *Adam à Contzen.* Est enim sic comparatum ferme, ut nulla, quæ demum cunq̄ue Respubl. sit, aut Regio ex se ex omni parte *autâpuns* atque sufficiens sit. *Arist. l. 1. Polit. 6.* Hinc commodius unicuique subveniri non potest, ac necessitates sublevari, quam invehendo ea, quæ necessaria, & avehendo illa, quibus abundat. *l. 2. D. h. t.* Quippe Mercator urbibus prodest, Medicus ægris mango venalibus, *Sen. l. 4. de Benef. c. 5.*

XII. Privi-

Privilegia harum sunt varia, quorum potissima tantum hic exsequi animus nobis in presenti est.

Ob Nundinarum favorem atque commoditatem, multa quoque esse introducta, quo explicitior esse queat negotiantium ratio, quis est omnino qui ignorat? *Primo* enim quod non minimum sibi vendicat locum, quoslibet ac singulos ad Nundinas venientes sub Imperii recipi protectione speciali, congruaque lætari securitate salubriter est constitutum. vid. *Kaysers Friederichs außschreiben über die Mess und das die jenigen/ so solche besuchen/ in Kaysers. Majestät und N. Römischen Reich sonderbahren Schutz und Schirm sein.* apud *Limn. l. 7. cap. 16. num. 24.* Hinc & Ducibus, ad Nundinas Francofurtenses euntibus, saluum conductum præstare neganti, cum mandato pœnali sine clausula justificatoria jussum esse. Das er sie forthin zur Messe wie im Reiche gebräuchlich geleiten lasse. ex *Gylman. Henckel. de Salv. Conduct. refert.* Ac licet quidem Principibus abs se incumbat, viarum curam agere, easque præstare tutas, sicut *Carol. V. talem securitatem omnibus per Imperium peregrinantibus præstari vult. Recess. Ann. 1548. vers. 1.* Ferner noch zu mehrer &c. *Arum. ad A. B. disc. 1. thes. 17.* Attamen Mercatores melius sibi consulunt, si persolutis teloniis nach erlegung des gleitsgeldes per territorium petunt deduci *Knich. de Saxon. non provoc. c. 5. vers. Ducum n. 38.* Cum primis postquam hæc viarum cura non nihil hætenus refrigescere cœpit. *Köppen. decis. 37. num. 1. & 2.* Olim sanè cautè provisum fuit ordinatumque, ut Nundinarum tempore passim stipendiarii Aufreuter in hunc finem alerentur, Das Sie das geleit bereiten müssen/ derowegen wenn das Gleit benommen/ und in des Gleitsherrn Land entweder verlohren/ muß es der Gleitsherr wieder erstatten *R. A. de anno 1559. S.* Damit denn die Obrigkeit. Nec hoc ratione omnino caret, siquidem Dominus accipiens vestigal, saluum quoque conductum tacitè promittere videtur:

C

tur:

tur : jam verò non minor est vis taciti, quam expressi.
per vulg. Wurms. Exerc. Jur. Publ. 6. q. 22. ibiq; allegati. Talis
autem securitas respectu Nundinarum consistit in eo, ut
quis liberum accessum, recessumque habeat, nullum au-
tem privilegium tribuit mercandi citra leges atque statu-
ta. Dn. Frantzk. *Resol. l. 2. p. 162. n. 60.* Secundo Nundinæ quo-
que privilegiatæ sunt quoad Arresta. Iis siquidem du-
rantibus nulla omnino arresta conceduntur, & nullus ex
causa vel obligatione civili detineri potest. *l. un. C. b. t. Nov.*
52. c. 1. Col. de Pr. Execut. p. 2. c. 3. n. 64. Bocer. de Regal. cap. 2.
num. 240. Sich. ad h. t. num. 2. Dan. Moller. lib. 1. Sem. c. 12. num.
1. 2. & 3. Quod ipsum quoque expressè invenitur constitu-
tum. *Nov. Elect. Aug. p. 1. c. 30. §. Wir wollen aber sonderlich /*
das in allen fällen &c. Vid. hîc Dn. Carpz. *p. 1. c. 30. d. 23.* ubi ad-
dit, hoc privilegium tantummodo de Nundinis solenni-
bus exaudiri; eum quo facit. *Berl. p. 1. concl. 77. num. 3. & 4.*
& insuper in solatium tantum mercatorum non vero alio-
rum civium, qui mercatores non sunt esse introductum.
l. un. C. de Nund. & Merc. d. const. 30. §. ult. in verb. der Hân-
del und Werbung haben / die Freyheit gehalten Dn. Carpzov.
d. l. d. 24. Nec refert respectu Juris Saxonici utrum debitum
in ipsis Nundinis contractum sit an non, quia textus gene-
raliter loquitur, Id. *d. l. def. 26.* Dn. Frantzk. *in Comment.*
ad w. lib. 2. tit. 12. num. 18. licet contrarium in jure Justinia-
neo inveniatur dispositum. *l. 25. D. de Jud. Wesenb. ad tit.*
de Nund. num. 2. Schultz. *in Synops. Feud. c. 7. num. 120.* Quæ
omnia eatenus vera sunt, quatenus privilegio huic à debi-
toribus non est renunciatum, quod enim simul atque fa-
ctum est, cessare hoc privilegium incipit, cum quisque ju-
ri pro se introducto renunciare possit *l. 41. D. de Minor. l. pen.*
C. de Pact. Dn. Carpz. *p. 1. c. 30. def. 22.* Berlich. *p. 1. Concl. 77. n.*
12. Schultz. *d. l. n. 120.* Ex dictis jam quæstio efflorescit: *utrum*
privilegium hoc de non arrestando extendatur ad illum locum,
quo sine mercatores ad Nundinas venire ac redire nequeunt?
Quam voluntatis inter se rationibus negare haudquaquam
vere-

veremur ob. l. un. C. h. t. Schültz. d. l. ut & verba Nov. Innerhalb der öffentlichen Märkte Berlich. p. 1. concl. 77. n. 9. & seqq. Est quippe hoc privilegium mercatoribus competens locale ac temporale, illis tantum temporibus ac illis in locis concessum, ubi Nundinæ celebrantur, d. l. inf. C. de Nund. Quæ autem privilegia localia sunt, ad alios locos extendi non debent a. l. qui derelictâ Curia 17. & seq. C. de Decur. Igitur quoniam verba d. Nov. innerhalb der öffentlichen Märkte. de durantibus tantum Nundinis concepta sunt, inde ad illud tempus, quando Nundinæ per signum campanæ finitæ sunt, trahi nequeunt. Dn. Carpzov. p. 1. c. 30. d. 28. in pr. Similiter arreſta ſecundum Berlich. d. l. num. 9. antequam Nundinæ fuerint inceptæ decerni optima ratione poſſunt, ſc. eô tempore, ehe die Meſſe eingelautet.

XIII.

Quoad privilegium de non arreſtando non omittendum, indignos illo multoſ admodum eſſe.

Excidunt autem hoc beneficio (I.) Hoſtes l. Mercatores 4. de Comm. & mercat. qui nimirum nobis, aut quibus nos publicum bellum decrevimus. l. 118. de V. S. Dan. Moll. ad Conſt. Sax. p. 1. conſt. 30 n. 13. & ſeqq. (II.) Banniti, quippe & tales hoſtibus annumerantur. l. 5. §. 1. de Cap. Minut. Metuendum enim maximè eſt, ne ejuſmodi homines contra Rempubl. quid machinaturi ſint, pacemque publicam ſ. Nundinas turbaturi. Immò nec cauſa ac ratio privilegii, quæ eſt favor utilitasque commerciorum, extensionem hîc quandam permittit. Dn. Carpz. d. l. def. 30. (III.) Rei criminum. a. Nov. 17. c. 7. Privilegia enim nunquam ſunt ejuſ naturæ, ut extendantur ad maleficos Sich. ad h. l. (IV.) Mercatores Falliti, die Banquerottier, qui bona fortiter abſumpſerunt, aut alios defraudarunt; hi quippe privilegio Nundinarum

rum haudquaquam gaudent, sed & insuper tanquam carcinomata Reipubl. sunt puniendi *Recess. Imp. de anno 1548. tit.* Von verdorbenen Kauffleuten pr. ibi. Diemweil solche beerrüglische und schädliche Handlungen/die sich einen diebstal wohl vergleichen/ dem gemeinen Nutz zum nachtheil gereichen &c. atque furum supplicio afficiendi, secundum novissimum mandatum der Hanseestad wieder die muthwilligen Falliten und Banquerottierer impressum Lubecæ & publicatum 20. April. Anni 1620. ibi auff solchen fall sol nach vorhergehender declaration nicht allein die schandglocke über ihn gelanter/ sondern auch mit öffentlicher auffstellung an den Pranger ewiger Verweisung/ auch nach vermerckten Umständen als ein Dieb oder Falsarius an Leib und Leben gestraffet werden. Finck. *in disp. de Prescr. morat. thes. 18. l. a. in fin.* Vult quidem Berlich. *d. l. n. 10.* privilegium hoc & iis denegare, qui de fuga suspecti sunt, verum contraria sententia & quidem de praxi, verior est, ob generalitatem *d. Novel.* ac cætera fundamenta quæ adducit Dn. Carpz. *p. 1. c. 30. def. 25.*

XIV.

Amittitur autem Nundinarum jus non uno modo ac ratione sed variis.

Supereft, ut de modis amittendi videamus. Postquam enim de acquisitione earum ac cæteris solliciti fuimus, par quoque est, ut de amissione dispiciamus. Primum amittuntur Nundinæ, si quæ forte civitas decennio eo jure non sit usa *l. 1. D. h. t. Sich. ad l. un. C. h. t. n. 6. Gail. 2. obs. 60. n. 1.* qui tamen hoc ipsum eatenus procedere putat, si quis intra decennium eo non sit usus voluntariè: ut puta quia potuit, sed tamen noluit uti, non verò si ob necessitatem eventientem non potuerit uti, nam tali casu, quia nulla negligentia non utenti imputari potest, privilegium non amittit, etiamsi eò longissimo tempore non sit usus *arg. l. 35. D. de S. R. P. Matth. de Afflict. dec. 392. n. 2.* Cum non valenti

lenti agere nulla currat præscriptio *l. 1. §. ne autem C. de annal. except. Ital. contract. toll. Grev. l. 2. Concl. 60. cons. 2. n. 1. 2. 3. & seqq.* Wesenbec. tamen in *π. num. 4.* de Jure Sax. illud annis demum 31. per non usum amitti putat.

(2) Si princeps qui concessit idipsum revocaverit, quod tamen indistinctè non est accipiendum per ea, quæ *thes. 13.* dicta sunt, cum ipse per concessionem contraxisse quasi cum subditis videatur, contractus autem cum juris gentium sint. *l. 5. D. de I. & I. illos adimplere Princeps & servare necesse habet cum illo jure non sit solutus l. 60. §. 1. D. de Condit. & Demonstr. Arnif. de Jur. Maj. supra d. l.* Necesse igitur est, ut adsit urgentissima causa vel quod privilegiati eo jure enormiter sint abusi, paria enim sunt non uti, & non legitimo modo uti *§. fin. Inst. de Usufr.* vel quod crimen læsæ Majestatis commiserint, tunc enim merito ut indigni, privilegiis privantur.

(3.) Si ipsa Urbs in qua exerceri nundinæ solebant autoritate superioris ob delictum, rebellionem aut aliud ejusmodi, evertatur, & solo æquetur, quod Veteres aratro ducto facere consueverunt Horat. *l. 1. Carm. Od. 17.*

Imprimeretq; muris

Hostile aratrum exercitus insolens.

Tunc enim lapso principali, corruat necesse est accessorium *l. 21. D. quibus mod. ususfr. amittatur Grev. l. 2. Concl. 61. num. 1. & 2.* Tantum.

Ad Fræstantissimum

DN. RESPONDENTEM Amicum &

Convictorem suum peramandum.

Dum fedet hæc, LUDECE, tuo sententia cordi,

Mercaturarum quas de solennibus altâ

Mente *theses* meditatus eras, nunc tradere *Fama,*

Næ facis egregiè: *studia hæc academica* pulchrâ

Cum *mercaturis* possunt ratione parari.

Quippe velut Mercator is est laudabilis, omni

Tempore, qui tantum preciosa negocia tractat
Mercibus eximiis; sic Mercatoris adimple
Munia prudentesq; vices, dum acricula, & ista,
Queis alii, magno sed cum discrimine vitæ,
Dulce putant inhiasse, procul contemnere gestis.
At matronali Jurisprudencia vultu
Quæ strenuè explicuit, non cassa negocia tractas.
Maçte isto ingenio. Mox post tam longa laborum
Toedia, grata tamen, plenâ se fronte videndam
Prendendamq; Tibi Jurisprudencia sistet.

Christianus Wehse / J. U. C.

Acad. & Consistorii Witteb.

ProtoNotar.

~~~~~
D B man zwar niemals nicht des Glaubens sol vergessen;
So nimbt man diesen doch vor nemlich in dem Messen
Absonderlich in acht; Ein ieder Handelsman
Alsdenn bis nechsten Marckt erst Sidem haben kan /
Wann / was Er hat vorhin von andern auffgeborget /
Er fleißig nimbt in acht / sters wacher / denckt und sorget
Wie Er sich schuldlos mach'; und zahlt den richtig auß;
Wo anders; wird zulezt ein Banquerot daraus.
Das hastu recht und wohl ietzt Dier auch vorgenommen
Mein Bruder / weil nun ist die Mess' herangekommen
Da du außzahlen solst / was du bishero hast
geborget / und alhier von Baldus Lehr gefast
Was Messen sein / und was derselben rechte wollen
Hastu wohl außgeföhrt / in welcher zeit sie sollen
Verjähret sein / und was sonst mehr zumercken ist
hiervon; wird sehen der / so deine Schrifft durchlist.
Also bezahlstu recht / du kanst nun Hoffnung machen
Dem / dem du vor verpflicht / zu viel viel größern sachen
Drumb fahre ferner fort / und dich dring' an den Ohre
Da Themis selbstens sitzt / so fährestu recht fort.
Busso Maschow.

1.

Ich dacht dich selbst zu hören
Wie Du mit grossen Ehren
Wirst weisen deine Kunst;
Doch ist dieß nun umbsunst.
Die Reife drauff Ich nicht!
Macht meinen Wunsch zu nichte.

2.

Drümb wilt Ich deinen Willen
Nur noch zuletzt erfüllen;
Vnd ziehn mit dieser Schrifte
Das Werck das du gestiftet;
Wo ja durch dieß mein lasser
Kan was von Ziehr gefallen.

3.

Ich kenne deine Sinnen
So guth als mein beginnen /
Ja der und jehner weiß
Den ofe-berühmten Fleiß /
Wer wolte nach geziehen
Dich nun nicht billich rühmen?

4.

Du hast stets mit belieben
Den **HANDEL** fortgerieben
Den **HANDEL** den allein
giebt Iesus seinen Schein;
Der Dich auch sehr gestärcket
Als Er dein thun vermercket.

5.

Sein **MARKT**, **HAB** und die Plätze
der rühmliche **GESCHAFTE**
Stand haben / suchtest Du:
Vnd dem legt Zeugniß zu
Dieß **WERK** / das du iekt treibest /
Da du von **MARKTEN** schreibest.

Des

Des Himmels reicher Segen
 Sey stets auff deinen Wegen
 Das du so fort für fort
 Mehr naheß an den Port.
 Vnd kaust mit grossen Ehren
 Den **MUSEN-MARCKT** vermehren.

Schriebs in eyl seinen werthen Freunde
 beyhm Abzuge
 Enoch Gläser.

En Kauffman der sein Haus und Laden wolt verschliessen
 Wenn **MARCKT** gehalten wird/wie könte der geniessen/
 Des Käuffers blander Thaler pracht?
 Man würde sein schädlich und thöricht beginnen/
 Betrachten/verachten/ sein tummes besinnen
 Von Jedern würde sein verlacht:
 Vnd diesem gleichet der/ der zwar auff Pindus spizen
 Sich Tag' und Nacht bemüht und ofte pflegt zuschwinen
 Bey guter Künste schweren Kauff;
 Er läuffet und käuffet auff Leucoris Arwen;
 Lest aber die Wahren gar keinen beschawen/
 Helt sich wie der dem mangelt/ auff.
 Er lebet unbekant/ Well Er nicht lasset sehen
 Das was Er eingemarckt/ mid bleibt für andern stehen/
 Verschüttet ofte Lieb' und Gunst/
 Drumb liet er und lobet dein löblich vollbringen
 Heut' **HERZERN**/ ein ieder und dencket zusingen
 Das/ was erfordert deine Kunst.
 Wie solt' ich dann sekund das wünschen uncerlassen
 Vnd nichts in diese Reim/ wie schlecht sie sind/ verfassen/
 Da doch die Pflicht ein anders heist?
 Der Himmel der gebe Bier weiter gedeyen;
 Vnd höre von Jederman sagen mit frewen:
 Du seyßt gar wohl zu Marckt gereist.

Gottfried Herwig von Ascherleben.
E R D E

05 A 1501

ULB Halle

3

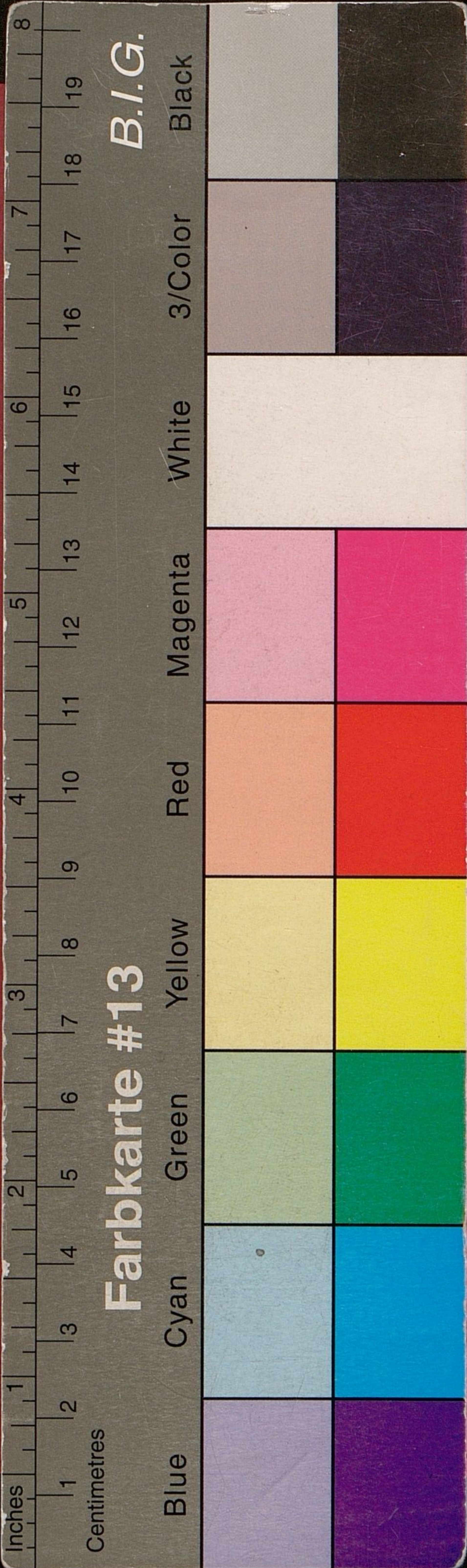
003 778 282

VD17

88. y.

W Q. F. F. Q. S.

3.

DISPUTATIO JURIDICA
De

NUNDINIS.

Quam

Magnif. Amplifs. Jctorum
Ordine permittente

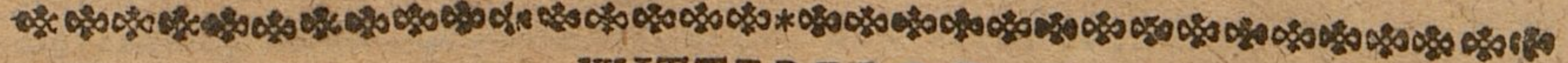
PRÆSIDE

GOTFRIDO SCHNEIDERO,
J. U. D. & Cur. Provincial. Advocat.
Ordin.

Publica Eruditorum censura subjiçit

JACOBUS Luedecke/
Müling. Saxo.

In Auditorio Jctorum
d. Maj. horis antemerid.

WITTEBERGÆ

Excudebat JOHANNES RÖHNERUS Acad. Typogr.
ANNO MDC XLIX.

M. S. Weibom

